

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

BIBLIOTECA
PENTRU
TOȚI

Campania de Promovare a Culturii
este susținută și realizată în cooperare cu
Ministerul Culturii și Patrimoniului Național.

Colecția „Biblioteca pentru toți“ le-a oferit cititorilor români vreme de o sută de ani capodoperele literaturii române și universale, iar în 2009 s-a relansat cu gândul de a reedita titlurile clasice ale literaturii române. Îi vom reciti pe autorii ale căror opere ne-au însoțit viața și le vom lăsa de aici înainte moștenire celor dragi nouă cărțile devenirii noastre și ale devenirii lor. Un recurs cu care *Jurnalul Național* v-a obișnuit în ultimii ani de existență, recursul la România, care de acum va însemna un recurs la patrimoniul cultural național prin „Biblioteca pentru toți“, recurs ce va statua totodată răspândirea și păstrarea acestuia.

Marius Tucă
Jurnalul Național

V. VOICULESCU

ULTIMELE SONETE
ALE LUI SHAKESPEARE
TRADUCERE IMAGINARĂ

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

re. scrierilor

V. VOICULESCU

ULTIMELE SONETE
ALE LUI SHAKESPEARE
TRADUCERE IMAGINARĂ

Prefață de Roxana Sorescu

Tabel cronologic și referințe critice de Roxana Sorescu

Copyright © Andrei Voiculescu, 2010

Copyright © 2010 Editura ART, pentru prezenta ediție

JURNALUL NAȚIONAL

Director general
Marius Tucă

Director executiv
Sorin Stoian

Director marketing
Adriana Ioniță

Piața Presei libere nr. 1,
Corp D, etaj VIII, București, Sector 1,
tel.: 021-318 20 37, fax: 021-318 20 35
E-mail: editura.jurnalul@jurnalul.ro

GRUPUL EDITORIAL ART

Comenzi – Cartea prin poștă

C.P. 78, O.P. 32, cod 014810, sector 1, București
tel.: (021) 224.01.30, 0744.300.870, 0721.213.576;
fax: (021) 224.32.87
www.editura-art.ro

Redactor: Raluca Dincă

Tehnoredactor: Cornel Drăghia

Producție: Walter Weidle

Date despre colecția BIBLIOTECA PENTRU TOȚI:

www.jurnalul.ro; www.bibliotecapentrutoti.ro

Coordonator proiect: Ana-Maria Vulpescu

Design supracopertă:

GRIFFON & SWANS
creative services
www.griffon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
VOICULESCU, V.

Ultimele sonete ale lui Shakespeare. Traducere imaginară /

V. Voiculescu ; tabel cronologic, pref. și referințe critice
de Roxana Sorescu. - București : Art, 2010

ISBN 978-973-124-550-8

I. Sorescu, Roxana (ed. șt.)

821.135.1-1

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Ediția de față reproduce ultimul manuscris rămas de la V. Voiculescu, caietul (numit de aceia care îl văzuseră „caietul negru”) păstrat de scriitor până în momentul arestării sale, confiscat de securitate în 1958, înapoiat familiei după 1968, dispărut din casa lui Ion Voiculescu, fiul scriitorului, a doua zi după moartea acestuia, în 1973, fără a fi fost utilizat de niciun editor, recuperat în fotocopie de nepotul scriitorului, Andrei Voiculescu, din arhivele Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în anul 2003 și tipărit pentru prima dată în V. Voiculescu, *Opera literară. Poezia*, ediție îngrijită de Roxana Sorescu, Editura Cartex 2000, București, 2004.

Întrucât această ediție se adresează unui public larg, inclusiv școlar, textele se tipăresc respectând normele grafice recomandate de Academia Română, folosind semnul *ă* și forma verbală *sunt*. Dat fiind că Voiculescu nu a folosit decât forma verbală *sînt*, aceasta este păstrată în textul poemelor, pentru a nu strica armonia versurilor. Astfel încât ne aflăm în situația de a tipări forma *sânt*. De altfel, grafia *sânt* se regăsește și în manuscrisele lui V. Voiculescu.

Mulțumesc și pe această cale d-rei Raluca Dincă, admirabil redactor de carte, pentru competența, atenția și hărnicia cu care a fost alături de mine la această această ediție, ca și la toate celelalte ediții pregătite împreună la Editura Art.

Roxana SORESCU

Ultimile Soare ale lui Shakespeare
"Dincolo de Cărbuni" (Zărnescu, imaginea)

ULTIMELE SONETE
ALE LUI SHAKESPEARE
TRADUCERE IMAGINARĂ

ἄπαγε βαβελοῖ

CLV

Mă-mi cerșea obârșea, ei fire-a seama soarel.
 Gusti fructul, nu tulpina chiar cur de-ur pârșea.
 Strămori-mi, după rânne, au învârtit țapoiul,
 Eu mîșinec uzi pârșea de mi' de-ur mai gher.
 Doșada eia mai pârșea a nobilicii rătă.
 Ești tu și înghetanta de-a te lăsa înbit
 Mai mult ea un yrietea, cu pafimile-acele
 Cu care-mitai amestecul de ulei mesteapăit.
 Imai dănt artfel. năpăcul, înalt apotehamuri
 Și pentru închinarea la care mă supăra,
 Edy, azer și roze și roze de pe lămură,
 Stăpînat mee, albul, cu stăvă tot acunora.
 Poporul mea de gânduri, simțuri, trup, vis, dor
 Te pînă uzi peste och de-apururi domitor.

Dumii. 5 Dec. 1957

Pm.

CLV

(1)

Nu-mi cerceta obârșea, ci ține-n seamă soiul,
 Guști fructul, nu tulpina, chiar aur de-ar părea.
 Strămoșii-mi, după nume, au învățit țepoiul,
 Eu mânuiesc azi pana de mii de ori mai grea.
 Dovada cea mai pură a-nnobilării mele
 Ești tu și-ngăduința de-a te lăsa iubit
 Mai mult ca un prieten, cu patimile-acele
 Cu care-adori amantul de veci nedespărțit.
 Îmi cânt astfel norocul, înalț epitalamuri
 Și, pentru închinarea la care mă supun,
 Culeg azur și raze și roze de pe ramuri,
 Stăpânul meu, alesul, cu slavă să-ncunun:
 Poporul meu de gânduri, simțire, trup, vis, dor
 Te pun azi peste ele de-a pururi domnitor.

duminică, 5 decembrie 1954

CLVI.

A căta oasa zori mă puiul fără de sona ?
 Dă iarna batna, anal își lăpăda cocoana..
 Ea în sunghina departe - Când n' să-mi cauti mișcarea
 Iar să mă okezi să tina, putericeul mea clona ?
 Dar tot văgălez - de mine - iubirea tu jupăndu-mă
 Ca peste o comora e vici hărăzită mie,
 Sănt Argus, nu c' o suta de ochi, ci eu o mie
 De inimi arzătoare n toate stănd eu jupănda.
 Ferești mai ca scama să joci pe marea - albăstră
 Cu sacheza acea făcându-mă și nece,
 Năvalnicele - mi gânduri gonind pe năma noastră
 Va va stănești tempeste, corabia să încea ;
 Căci te iubesc ca ura, înheg - și numai eu,
 Nu te împart cu nimani, năi chine cu Dumnezeu
 — aut, 7 Dec. 1951
 Ana

CLVI

(2)

A câta oară zorii mă prind fără de somn?
 Dă iarna buzna, anul își lapdă coroana...
 Eu în surghiun, departe... Când ai să-mi curmi prigoana,
 Iar să mă chemi la tine, puternicul meu domn?
 Dar tot veghez – de-aicea – iubirea ta plăpândă,
 Ca peste o comoară-n veci hărăzită mie;
 Sânt Argus, nu c-o sută de ochi, ci cu o mie
 De inimi arzătoare și toate stând la pândă.
 Ferește mai cu seamă să pleci pe marea-albastră
 Cu oacheșă aceea fățarnică și rece;
 Năvalnicele-mi gânduri, gonind pe urma voastră
 Vă va stârni tempeste, corabia să-nece:
 Căci te iubesc cu ură, întreg... și numai eu,
 Nu te împart cu nimeni, nici chiar cu Dumnezeu.

marți, 7 decembrie 1954